

også, at man nogle steder har en meget sporadisk viden om nogle af de store forureninger, fordi man egentlig helst ikke har villet vide ret meget det pågældende sted, mens man andre steder har en meget omfattende viden, og det er det, der lægges til grund i øjeblikket for det, der foregår. Er det set med konservative øjne – jeg anser normalt De Konservative for at være ret seriøse på det her felt – en tilfredsstillende måde at prioritere på?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kan bekræfte, at der i de gamle amter, hvor jeg var medlem af Roskilde Amtsråd, i forbindelse med budgetlægningen var en evig drøftelse om prioriteringen på det her område og om, hvor store midler man ville afsætte. Det er faldet meget forskelligt ud. Det var Det Radikale Venstre, der i Roskilde Amt argumenterede for, at man skulle forøge budgetterne på det her område, så det falder jo meget godt i tråd med dette beslutningsforslag.

Kl. 17.20

Det er rigtigt, at der er håndteret meget forskelligt fra amt til amt. Men problemerne er også meget forskellige fra amt til amt og dermed fra region til region, og det er jo klart, at der dermed er lagt op til, at regionerne skal prioritere forskelligt, alt efter hvilke forureninger der findes i netop deres område.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Pakket lidt ind forstår jeg det som en tilslutning til, at det er et meget substans/væsensforskelligt videngrundlag, der ligger til grund for den måde, man agerer på i øjeblikket på hele området, og det er vel ikke tilfredsstillende.

Men må jeg spørge om noget andet: Er den konservative ordfører bekendt med, at Bent Hansen, formanden for Danske Regioner, der jo nu har overtaget opgaven, som flere har været så venlige at påpege – det skal jeg nok vende tilbage til senere – siger, at en national handlingsplan og prioritering af den store opgave i samarbejde med regionerne er en god idé? Flere af de værste forureningssager trænger til at blive sat højere på dagsordenen, og regionerne har ikke ressourcer til at gøre det, så staten må med ind. Er ordføreren bekendt med det? Og er ordføreren fuldstændig ligeglad med det?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er bekendt med det, men jeg er ikke ligeglad med det, og jeg er også uenig med Bent Hansen, fordi det er således, at det nu er regionernes opgave, og det er regionerne, der skal prioritere. Men jeg er til gengæld enig med hr. Johs. Poulsen i, at det drejer sig om at få et tilstrækkeligt videngrundlag, og derfor er jeg glad for, at der er nedsat denne arbejdsgruppe.

Jeg er også glad for, at vi øjeblikkelig, da situationen opstod her i januar måned, kunne få en orientering om de allerstørste forureninger og kunne berolige os med, at der er den nødvendige viden, når det drejer sig om de meget store. Der er ingen risiko for miljø og sundhed, sådan som de ligger, og de er under stadig overvågning, så jeg er tryk ved, at der nu er mulighed for at arbejde med at få en fornuftig prioritering og lade regionerne fastholde opgaven.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF kan vi støtte det radikale forslag. Vi mener, det er en god idé at lave en national handlingsplan, hvor man har en prioritering og en rækkefølge, og hvor man også er sikker på, at der er finansiering til opgaven.

Nu har det jo været diskuteret en del frem og tilbage, at opgaven tidligere har ligget hos amterne og nu ligger hos regionerne. Forskellen er bare temmelig stor. Amterne havde mulighed for at flytte rundt på deres penge, og amterne havde mulighed for at opkræve skat. Det har regionerne ikke. De har ikke nogen skatteopkrævningsret, og de har heller ikke mulighed for at flytte om på pengene, så når nogle står heroppe – jeg tror, det var den konservative ordfører – og siger, at der i Kærgård er tale om delt finansiering, er det altså det, jeg kalder en stats-stats-delt finansiering. Det er staten, der finansierer.

Når vi synes, det er en god idé at have en national handlingsplan, er det, fordi det er en stor opgave, og fordi vi mener, at staten må påtage sig et ansvar. Vi forestiller os naturligvis ikke – og det tror jeg bestemt heller ikke Det Radikale Venstre gør – at det her er noget, staten skal gøre alene. Det skal den selvfølgelig gøre i samarbejde med regionerne; der nu har overtaget den indberetningsopgave, som amterne havde tidli-